

- 2) Moet de mogelijkheid voor de lidstaten om bepaalde categorieën van schulden uit te sluiten van kwijtschelding (mits die uitsluiting naar behoren is gerechtvaardigd, zoals is voorgeschreven in artikel 23, lid 4, van richtlijn 2019/1023) aldus worden uitgelegd dat de lidstaten belastingschulden (die in dat artikel niet worden genoemd) kunnen uitsluiten en zichzelf aldus in een bevoorrechte situatie kunnen plaatsen?
- 3) Indien het antwoord op deze vragen bevestigend luidt, aan welke criteria moet een dergelijke rechtvaardiging dan voldoen in Unierechtelijke zin om te kunnen spreken van eerbiediging van de algemene beginselen van het Unierecht en de grondrechten waaraan de Europese en de nationale wetgever zich moeten houden [“verbod van discriminatie op grond van nationaliteit” (artikel 18 VWEU), “vrijheid van ondernemerschap” (artikel 16 van [het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie]), en de fundamentele economische vrijheden van de interne markt]?
- 4) Indien een ontkennend antwoord wordt gegeven, moeten onder “schulden die ontstaan uit of verband houden met strafrechtelijke boeten” en “schulden die ontstaan uit aansprakelijkheid uit onrechtmatige daad” dan (in Unierechtelijke zin en voor de uitlegging van de aan de orde zijnde richtlijn) ook belastingschulden worden verstaan, zoals is voorgeschreven in de nationale wetgeving tot omzetting van richtlijn 2019/1023 (wet 9/2022 van 11 januari 2022)?

(¹) Richtlijn (EU) 2019/1023 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende preventieve herstructureringsstelsels, betreffende kwijtschelding van schuld en beroepsverboden, en betreffende maatregelen ter verhoging van de efficiëntie van procedures inzake herstructurering, insolventie en kwijtschelding van schuld, en tot wijziging van richtlijn (EU) 2017/1132 (richtlijn betreffende herstructurering en insolventie) (PB 2019, L 172, blz. 18).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Bremen (Duitsland) op
25 januari 2023 — L / Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit**

(Zaak C-36/23, Familienkasse Sachsen)

(2023/C 164/40)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Bremen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: L

Verwerende partij: Familienkasse Sachsen der Bundesagentur für Arbeit

Prejudiciële vragen

Vragen betreffende de uitlegging van de in artikel 68 van verordening (EG) nr. 883/2004 (¹) vastgestelde prioriteitsregels:

- 1) Staat artikel 68 van verordening (EG) nr. 883/2004 toe dat de Duitse kinderbijslag achteraf gedeeltelijk wordt teruggevorderd wegens een prioritair recht in een andere lidstaat, ook wanneer voor het kind in de andere lidstaat geen gezinsbijslag is en wordt toegekend en betaald, zodat het bedrag dat voor de naar Duits recht rechthebbende overblijft, per saldo lager is dan de Duitse kinderbijslag?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Zijn voor het antwoord op de vraag op welke gronden uitkeringen door meer dan één lidstaat worden toegekend in de zin van artikel 68 van verordening (EG) nr. 883/2004, of op grond waarvan de te coördineren rechten ontstaan, de voorwaarden voor het recht op uitkeringen krachtens de nationale regeling van belang of de feiten op grond waarvan de betrokkenen krachtens de artikelen 11 tot en met 16 van verordening (EG) nr. 883/2004 aan de wetgeving van de respectieve lidstaten zijn onderworpen?

- 3) Indien het relevant is op grond van welke feiten de betrokkenen onderworpen zijn aan de wetgeving van de respectieve lidstaten krachtens de artikelen 11 tot en met 16 van verordening (EG) nr. 883/2004:

Moet artikel 68 van verordening (EG) nr. 883/2004, gelezen in samenhang met artikel 1, onder a) en b), en artikel 11, lid 3, onder a), daarvan, aldus worden uitgelegd dat het bestaan van een al dan niet in loondienst verrichte werkzaamheid in een andere lidstaat, of van een voor socialezekerheidsdoeleinden met een dergelijke werkzaamheid gelijkgestelde situatie, moet worden vermoed indien het socialezekerheidsfonds van de andere lidstaat een verzekering als “landbouwer” certificeert en het bevoegde orgaan voor gezinsbijslagen aldaar het bestaan van een dienstbetrekking bevestigt, zelfs indien de betrokkene stelt dat de verzekering uitsluitend verband houdt met de eigendom van het als nuttig landbouwareaal geregistreerde landbouwbedrijf, dat in werkelijkheid niet wordt geëxploiteerd?

(¹) Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels (PB 2004 L 166, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Frankfurt am Main
(Duitsland) op 3 februari 2023 — flihtright GmbH / TAP Portugal**

(Zaak C-52/23, flihtright)

(2023/C 164/41)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Frankfurt am Main

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: flihtright GmbH

Verwerende partij: TAP Portugal

Prejudiciële vragen

1. Is er sprake van een buitengewone omstandigheid in de zin van artikel 5, lid 3, van verordening (EG) Nr. 261/2004 (¹) wanneer zich weersomstandigheden voordoen die de uitvoering van een vlucht verhinderen, ongeacht de buitengewone aard ervan?
2. Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord, kan dan aan de hand van de regionale en seizoensgebonden frequentie van weersomstandigheden op de plaats en het tijdstip waarop zij zich voordoen, worden bepaald of zij buitengewoon zijn?

(¹) Verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB 2004, L 46, blz. 1)

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal de première instance de Liège
(België) op 10 februari 2023 — Chaudfontaine Loisirs / Belgische Staat**

(Zaak C-73/23, Chaudfontaine Loisirs)

(2023/C 164/42)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de première instance de Liège

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Chaudfontaine Loisirs SA

Verwerende partij en verzoekende partij voor een gedwongen en gegarandeerde tussenkomst: Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Financiën

Andere partij en verwerende partij voor een gedwongen en gegarandeerde tussenkomst: Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie